

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שינוי המהות ביגיעה

תולדות ימי החסיד העובד ר' יקותיאל ליעפלער

גלין יב

שנה יד

יוצא לאור על-ידי ועד 'חיילי בית דוד'

770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ. י.

והדבר היחיד שחסר הוא - שיהודי
יפתח את עיניו כדבעי, ויראה איך
הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את
ה"שולחן ערוך", יש כבר את הלכות
ושור הבר ויין המשומר, ובני"י כבר
יושבים סביב השולחן - "שולחן
אביהם" (מלך מלכי המלכים הקב"ה),
יחד עם משיח צדקנו ובדורנו נשיא
דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר; ולאחרי
ארבעים שנה מהסתלקות כ"ק מו"ח
אדמו"ר יש כבר גם "לב לדעת ועינים
לראות ואזנים לשמוע",

(משיחת ש"פ ויצא תשנ"ב - בלתי מוגה)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד
בית משיח, בית חיינו
770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת
הדיור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

ב"ה

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו,
שלום וברכה!

בקשר עם ט' כסלו יום ההולדת וההילולא של כ"ק אדמו"ר האמצעי, ויום יו"ד כסלו חג הגאולה שלו הננו מוציאים לאור קובץ מיוחד "שינוי המהות ביגיעה" ובו:

שטורעם מיוחד בחגיגות סיום הרמב"ם - בקשר עם סיום הרמב"ם הננו להביא צרור שיחות מכ"ק אד"ש מה"מ אודות סיום הרמב"ם והקשר בינו להקהל ולגאולה האמיתית והשלימה. כמו"כ הבאנו ג"כ כמה מסמכים בקשר לסיום הרמב"ם בשנת הקהל תשמ"ח.

נחיצות עבודת התפילה - אגרת קודש מכ"ק אדמו"ר האמצעי בה זועק מעומק ליבו ונפשו ע"ד הנחיצות בעבודת התפילה וביחד עם זאת מביא כמה עצות מעשיות בנוגע לעבודת התפילה. האגרת נדפסה באג"ק כ"ק אדמו"ר האמצעי עמ' רסב ומובאת בזה בקשר עם ט"י' כסלו.

תולדות החסיד ר' יקותיאל ליעפליער - לקט ראשוני מסוגו אודות החסיד המופלא ר' יקותיאל ליעפליער שביחד עם זאת שנקרא "א מקיף דיקער חסיד" בהיות שעבודתו הייתה בלתי מסודרת ונבעה מחיות שהחזיקה בו מזמן לזמן, עם זאת - לאחר מכן יגע במשך חודשים ארוכים לרכוש הבנה עמוקה במאמרי חסידות ועליו נאמר שהוא "מופת חי על מאמר רז"ל: "יגעת מצאת" - הרבה יגע אבל גם הרבה מצא" ובסוף ימיו אף זכה לבאר בפני כ"ק אדמו"ר מוהר"ש ענינים עמוקים בחסידות, כפי שמתואר בהרחבה בפנים הקובץ.

ויהי רצון שבעומדנו בימי סיום הרמב"ם ולאחר שזכינו שישנו כבר "המלך מבית דוד" ש"הרי הוא בחזקת משיח" כפי שכותב הרמב"ם בסיום ספרו - נזכה ש"מלימוד הרמב"ם מחדש, נזכה ללמוד "תורה חדשה" מפי הרמב"ם עצמו, ויתירה מזו - ביחד עם הרמב"ם מפי הקב"ה עצמו" באופן של "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום וערש"ק ח' כסלו תשע"ו - שנת הקהל
שנת הקי"ד לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שטורעם מיוחד בחגיגות סיום הרמב"ם

”ויהי רצון שמסיום הרמב”ם נעשה בקרוב ממש סיום על הגלות”.
יש להשתדל עוד יותר בעריכת חגיגות דסיום הרמב”ם, ברוב פאר
והדר, וכל המרבה הרי זה משובח, ומתוך שטורעם” • צרור שיחות
מכ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א אודות סיום הרמב”ם והקשר
שלו לשנת הקהל ולגאולה האמיתית והשלימה

• • •

החובה להשתתף בחגיגות סיום הרמב”ם

ויש להוסיף, שמלבד החיוב לעשות שמחה לגמרה של תורה, רואים במוחש -
מעשה רב - שחגיגות אלה מביאות לידי התעוררות והוספה בלימוד הרמב”ם וכו’,
כפי שראו את התוצאות דחגיגות סיומי הרמב”ם במחזורים הקודמים, ועוד יותר
מכפי ששיערו תחילה, שלכן, יש להשתדל עוד יותר בעריכת חגיגות דסיום הרמב”ם,
ברוב פאר והדר, וכל המרבה הרי זה משובח, ומתוך ”שטורעם”, ובלשון הכתוב -
”רוח גדולה וחזק מפרק הרים”, כולל זה שאמרו עליו ש”נדמה . . כהר”.

ופשוט שכאו”א צריך להשתתף בהסיום, ולא לחשוב שמכיון שגם מלבדו יהיו
משתתפים רבים, אין צורך שגם הוא ישתתף בזה.

ובפרט כשעושה חשבון שחבל על הטירחא והזמן כו’, ומה גם שלא יוכל להתעמק
במחשבותיו... מכיון שיפגוש כו”כ מישראל, וכשיאמרו לו ”שלום עליכם”, יצטרך
להשיב ”עליכם שלום”, שלא לעבור, ח”ו, על ”גזילת העני בבתיכם”, ובמילא, טוב

יותר שישאר בביתו ("אונטערן פאפליץ"..)

כי הענין ד'ברוב עם הדרת מלך" - ע"פ הלכה - נוגע להשתתפותו של כל יחיד, מכיון שעל ידו ניתוסף ב"רוב עם".

(משיחת ש"פ וארא תשמ"ח - בלתי מוגה)

סיום הרמב"ם - הקהל

בקשר עם סיום מחזור הרביעי דלימוד ספר הי"ד להרמב"ם - ע"פ המנהג שנתקבל ונתפשט בתפוצות ישראל ללמוד ג' פרקים בכל יום, על מנת לסיים בכל שנה (לערך) - ביום חמישי ("קמי שבתא") פ' וארא, כ"ד טבת, יום ההילולא של אדמו"ר הזקן,

והמשכו בחגיגת הסיום המרכזית בעיר זו - שמחה לגמרה של תורה, "ברוב עם הדרת מלך" - ביום הראשון, מוצאי שבת קודש...

יה"ר שסיום מחזור רביעי דלימוד הרמב"ם והתחלת מחזור חמישי, שבודאי יחוגו אותו (בכל מקום ומקום) ברוב פאר והדר, כראוי לכבודה של תורה - ובפרט שהשנה היא שנת הקהל, "הקהל את העם האנשים והנשים והטף גו' למען ישמעו ולמען ילמדו גו' ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת", כמודגש במיוחד בלימוד הרמב"ם, "תורה שבעל פה סדורה בפי הכל.. לקטן ולגדול", לימוד שמתאחדים בו רבים מישראל, ושנת תשמת, כולל גם הדגשה יתירה בהשמחה לגמרה של תורה -

ביא לידי תוספת חיזוק ועידוד בלימוד הרמב"ם, הלכות כל התורה כולה.

(הדרן על הרמב"ם - תשמ"ח)

הקהל בספר הרמב"ם

ספרו העיקרי של הרמב"ם, "משנה תורה", "יד החזקה", הוא "מקבץ לתורה שבעל פה כולה", הלכות כל התורה כולה, "בלשון ברורה ודרך קצרה... עד שיהיו כל הדינים גלויין לקטן ולגדול", שע"ז מקבץ ומלקט גם כל ישראל - "לקטן ולגדול" - ללימוד כל התורה כולה, אשר זוהי גם ההכנה לקיום היעוד "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", "קהל (ובפרט בשנה זו - שנת הקהל, "הקהל את העם האנשים והנשים והטף", שנעשים "קהל גדול") גדול ישובו הנה", שאז, "לא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם", ויתירה מזה "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

(משיחת ש"פ צו תשמ"ח - מוגה)

”נזכה ללמוד ”תורה חדשה” מהרמב”ם עצמו...”

”בנוגע לסיום הרמב”ם (כנ”ל), מפני ”טירחא דציבורא”, נחזור בקיצור בלבד ובלשון הרב [כ”ק אדמו”ר שליט”א אחז בידו הק’ ספר הרמב”ם וקרא מתוכו את ההלכה האחרונה]:

”ובאותו הזמן לא יהי’ . . . כמים לים מכסים”

והנה, בסיום הספר (לאחרי כל ההלכות) נדפסו כמה תיבות, אשר, אפי’ את”ל שלא נכתבו ע”י הרמב”ם עצמו, הרי, מאחר שהספר נדפס בהסכמתם של גדולי ישראל, מובן שיש לתיבות אלו שייכות לתוכן הספר עצמו: ”נשלמו הלכות מלכים והחיבור כולה, ברוך שאמר והי’ העולם, בפרטו ובכללו תם ונשלם שבח לא-ל בורא עולם”.

ויהי רצון שמסיום הרמב”ם נעשה בקרוב ממש סיום על הגלות, וסיום של כל עניני העלם והסתר, וכדברי אדה”ז (בשם הזהר) ”לית תמן לא קשיא כו’ ולא מחלוקת”, כיון שיתבטלו כל הענינים שמעלימים ומסתירים.

וכמו בכל סיום, מתכיפין התחלה לסוף, ויה”ר שמלימוד הרמב”ם מחדש, נזכה ללמוד ”תורה חדשה” מפני הרמב”ם עצמו, ויתירה מזו - ביחד עם הרמב”ם מפני הקב”ה עצמו.

(משיחת מוצאי כ”ף טבת תשמ”ט - בלתי מוגה)

ופשוט
שכאו”א צריך
להשתתף
בהסיום,
ולא לחשוב
שמכיון שגם
מלבדו יהיו
משתתפים
רבים, אין
צורך שגם הוא
ישתתף בזה

בפרט הפרקים האחרונים

כולל ובמיוחד ... ע”י שמתחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב”ם, כולל - ע”י ההשתתפות (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב”ם דכו”כ מבנ”י, ג’ פרקים ליום, או פרק א’ ליום, או ספר המצוות.

ובפרט - בספר הרמב”ם עצמו - הלכות מלך המשיח, בשני הפרקים האחרונים להלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה. ונוסף ללימודו בזה, להשפיע גם על עוד מבנ”י מסביבתו, אנשים נשים וטף, באופן ד”והעמידו תלמידים הרבה”, ומהם יראו וכן יעשו רבים.

(ש”פ שמות תשנ”ב - מוגה)

ב"ה

כולנו כאיש אחד

לסיום הרמב"ם המרכזי

בהיכנ "יד אליהו" בתל-אביב

ב"ה. ער"ח שבט ה'תשמ"ח - שנת "הקהל" אל כל אחד ואחד מאנשי והתמימים שי' ואל כל אחת ממשות אנשי תחי' שלום וברכה!

לקראת סיום הרמב"ם המרכזי
שיתקיים א"ה ביום השלישי,
ז' בשבט ה'תשמ"ח
בהיכנ "יד אליהו" בתל-אביב

פונים אנו אל כל אחד ואחת מאנשי שיחיו ומכריזים בזה כי

חובה קדושה

מוטלת על כל אחד ואחת לבוא להשתתף בשמחה של מצווה נעלית זו לגמרה של תורה, ובפרט בשנה זו, שנת "הקהל" ה'תשמ"ח

איש בל ייעדר

מהמעמד הגדול שיחיה בע"ה "ברוב עם הדרת מלך" ובדואי יסיף כל זה בלימוד הרמב"ם ויקוים בקרוב הייעוד "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש, אמן

ביתידין רבני חב"ד בארה"ק ת"ו

ר"ב, ופן הראוי לבוא בבגדי שבת לכבודה של תורה

כולנו נהיה עם, ביום שלישי, ז' בשבט, בשעה 6:00 בערב גדול יהיה המעמד לכבודה של תורה

תצלום מודעה
הקוראת לאנשי
בארה"ק לקיים את
רצון כ"ק אמורי
מה"מ שליט"א
ולהשתתף במעמד
סיום הרמב"ם
המרכזי בארה"ק -
שנת תשמ"ח

כ"ק אדמור"ר שליט"א מבקש מכל אחד ואחד להשתתף בסיום:

"מובן וגם פשוט שאין לאף אחד יכולת לפטור את עצמו מלבוא להשתתף בסיום בטענה שגם בלעדיו יהיה 'ברוב עם' - מפני שכל אחד ואחת מוסיפים בה'רוב עם הדרת מלך'.

"ובפרט בשנה זו - שנת הקהל - שציוויה לערוך כינוסים על-מנת לעורר יראתה' כדי לחזק את קיום התורה והמצוות.

"וכל זה מתוך שמחה - כי עניינה דשנה זו - שנת תשמח".

(מישות ט"ק מ' וראא ה'תשמ"ח)

תשובת כ"ק אדמור"ר שליט"א על דו"ח ההכנות לסיום הרמב"ם:

"אזכיר עה"צ להצלחה רבה וכו' ובאופן דהקהל דתשמח ותשמח לבשורות טובות".

לידיעת ציבור אנשי

הוספנו 3700 מקומות ישיבה על אלה שהיו בסיום הרמב"ם הקודם ב"יד אליהו". וכן מסכי וידיאו.

כתבה ותצלום בימת
הנשיאות מכינוס
הרמב"ם העולמי
בארצות הברית -
שנת תשמ"ח

סיום הרמב"ם

בראשותם ובכרכותיהם של גדולי ומאורי הדור שליט"א

ניו-יורק החרדית בהמוניה

במעמד הגדול של סיום הרמב"ם

— הושמעו גם ברכותיהם של כקש"ת האדמו"רים מגור, מבלוז'ב ומקלויזנבורג שליט"א —

הזיגה המרכזית לסיום הרמב"ם

GRAND RAMBAM CELEBRATION

YEAR OF UNITY

קהל המונים עצום ובראשו גדולי התורה והחסידות שליט"א בארה"ב ונציגיהם השתתף השבוע במחיגה המרכזית של סיום המחזור הרביעי הרמב"ם שהתקיים ביום ראשון כ"ז טבת באול"מ מות המפורשים של "מרכז יעקב סג"ר בניו-יורק.

יום ראשון רגיל כנהגתן. הרוח בוח המרביים שקטים יחסית. כך גם התורה היו בה שרין המרכזי הענק ע"ש יעקב טישבת בנינים ובי מדרים המשפיעים לתרבות מסמ" רות, ועידות כולאומיות וכדומה. היום יארחו האלמנט כינוס סגור אחר. כינוס שהבית הזה לא רגיל לו - בעצם, כינוס שגם החובבי היהודי החרדי לא רגיל לו. התזמנה המרכזית של סיום הרמב"ם. —

נהיצות עבודת התפילה

"וע"כ הי' כל מגמתי להביא כל ד"ח בכתב ול' מדברת מדא"ח של אאמו"ר ז"ל . . . בלתי יבואו עוד בנסתרות ורזין, רק הכל יהיו יכולים לקבלו וכמבואר ומובן הכל בכל הספרים הנדפסים"

אגרת קודש מכ"ק אדמו"ר האמצעי ע"ד גודל מעלת עבודת התפילה ואופני התפילה וההתבוננות • מובא בקשר עם ט"י כסלו

פ • ו

תחילת העבודה - לימוד והתבוננות בחסידות

עתה באתי לפרש שיחי ולבוא בגזירות עירין פתגמין ע"ד שפרקו כולם קטן כגדול עול יגיעת המוח בלימוד דברי חסידות שאין איש שם על לבו כלל בכל ימי חיי הבלו שמאבד נפשו בהבלי הזמן והזמן קצר והמלאכה מרובה והפועלים עצלים עצלות וקרירות מכל צד הן מצד מרדת הפרנסה והן מצד עצם הענין כי נתרחקו מעט מעט וכו'.

והן אמת אשר יש הרבה אנשים קטנים ושפלים בעיניהם להיותם בע"ב טרודים ושפלים בעיניהם ביותר מכפי המדה באמרם שאינם בבחי' חסידים כו' ולזאת פוטרם עצמם מכל עול יגיעת המוח ולשמוע ולהבין אף בפשוטי הדברים בעניני עבודה אלקית לאמיתתה שהיו נאמרים מפי אאמו"ר זצ"ל לעורר לכל איש בלבו ודעתו לבל ידח ולא יפול הנופל ח"ו.

רוב בע"ב גם
היותר טרודים
שיש להם לב
נשבר באמת
לפרקים
וחפצים מאד
בקרבת אלקים
בהתפעלות אהבה
ויראה ודביקות
והתקשרות

והרי אם עיניים להם יראו שזה מעשה שטן שמרקד לפניהם להרחיקם מעט מעט עד אשר יתרחקו לגמרי כאשר עיניהם רואות בעצמן וכי באמת ידוע לפני מהות רוב בע"ב גם היותר טרודים שיש להם לב נשבר באמת לפרקים וחפצים מאד בקרבת אלקים בהתפעלות אהבה ויראה ודביקות והתקשרות בהתבוננות מעט לפי שכלו וערכו וכו'.

ובאמת יש להם לב להבין ולקבל כל ד"ח ולקבוע בנפשם ולבכם עכ"פ הקיצור לזכרון שיבוא לו מן המוכן בלבו ודעתו בעת התפלה שלבו הוכן מעט ולבבו נשבר לקבל תוס' אור אלקות בכל הדברים שיכול לכוון כפי דעתו ולבו גם בפ"י המלות ולא לקצר לצאת י"ח בלבד

משא"כ אם אין בלבו ודעתו מן המוכן כלל אפי' דבור א' של ד"ח מצד שנתרחקו גם מלשמוע במח' והרהור, ונוסף לזה צוק העתים הטורדים המוח והלב בתכלית הנה נפשם ולבם ריקם מכל, וא"כ למה יפליאו ויצטערו על ריבוי המחשבות זרות שממילא נופלים כמו במקום חורבה שכל הטינופות מצויים שם.

ובאמת ע"ז אמרו יש שיש להם ואינם רוצים וע"ז דאבה נפשי מאד מאשר נראה לכל שבחנם מכהם נפלו הנופלים גדולים וקטנים ואם שנפילה זו רק בקרירות ועצלות אבל ריקנין הן מכל וכל.

העדר עבודת הלומדים

וגם על הנערים הפנוים הרגילים בעסק ד"ח אוכיחם בתוכחת סגולה מאהבה מסותרת ולא יוכלו להכחיש האמת שעסק שלהם בד"ח הוא רק לימוד לפי שעה זו, ואם שמתפעלים מזה במוחם ולבם באמת ויחיו מהם חיי שעה הוא, ולענין יגיעת עול בתפלה מקילים בעצמם ביותר כנראה לעין כל שגם הבקי בד"ח מקצר מאד בתפלה. ואם היו מייגעים עצמן במה שיש להם במזומן בידם בודאי היו מאריכים בהכרח בתפלה לא פחות מב' שעות.

ואם יש להם תשובות על סיבות טרדת דוחק הפרנסה ביותר כעת כידוע, זה אינו תירוץ כלל לגביהם שיש להם פנאי לעסוק בד"ח בלימוד בכל שבוע, רק בתפלה לא ימצאו רק ב' וג' אנשים שטבעם בנעוריהם ביראת אלקי' ועבודתו כו', וגם מהם

יתלוצצו כידוע.

ואם ה' להם עיניים לראות הלא יראו נפילתם ברוחני' ממעשה השטן להפילם כאשר יודע כאו"א בעצמו רק לא ניתן לכתוב ע"פ השד"ר.

מעלת התפילה בקול רם

ועוד זאת הרעה שיגיע מן החכמים ומבינים בד"ח שרבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה באשר זה פרי חכמתם להתהלל בבחי' יש היפוך הביטול, ולהתלוצץ בבע"ב הפשוטים שבתמימות לפי ערכם רוצים בקרבת אלקים בתפלה להתפלל בקול רם דוקא לפי שהקול מעורר הכוונה שבלב ומוח יהי' איך שיהי'.

וזה ידוע אצלי שיש טבעי' זאת גם בכמה אנשים שיש להם במזומן בידיעת ד"ח שלא יוכלו לכוון העמקת דעתם כ"א ע"י דיבור ע"י קול הפה דוקא כמו בלימוד הגמ' וכש"כ אנשים שאין להם במזומן בידיעת ד"ח הרבה שיוכלו להעמיק דעתם באורך ורוחב א"כ אין להם דרך הטוב לנפשם לעוררם מן השינה ותרדמה כ"א בקול המעורר הכוונה ורעו"ד, וחי נפשי שיעלה לרצון לפני ה' אם באה מצד התמימות ומצד השפלות כי קרוב ה' לנשברי לב וכו' ואת שפל יראה.

ומה גם מלבד זה הנה כל מי שטעם טעם בסוד ה' ידע נאמנה שגם המעמיקים דעת ותבונה בהתבוננות צריכים לומר פסוד"ז בקול רם דוקא כמ"ש רוממות אל בגרונם ממש, דהיינו כל

רוממות א-ל שבא בהשגתם באריכות ועומק יבוא לכלל תמצית וקיצור לאמיתת ענינה להיות בקול שיר בגרונם ממש, וכמו לבי ובשרי ירננו אל אל חי כו' וחסידך ירננו וכו'. רינה זו היא בקרב הלב בשר, כאשר יתפעל מתמצית ההשגה יהי' מה שיהי' ואם ענין גדול או קטן זהו אמיתי' גילוי אלקות בנפש ההוא כמו כשאומר ב"ש והי' העולם שתמצית כל המושג מזה הוא שבדבר הוי' נעשה כל העולם מאין ליש מזה בא בהרגש הלב בשר להתפעל בשיר וניגון או בתנועה ביד ורגל. וכה"ג כשאומר מלך יחיד חי העולמים. מלכותך מלכות כל עולמים.

ולענין יגיעת עול
בתפלה מקילים
בעצמם ביותר
כנראה לעין
כל שגם הבקי
בד"ח מקצר
מאד בתפלה.
ואם היו מייגעים
עצמן במה שיש
להם במזומן
בידם בודאי היו
מאריכים בהכרח
בתפלה לא פחות
מב' שעות

וזהו עיקר המתקת הדינים, כאשר יצא מפורש מפי אמו"ר נ"ע לא פעם ושתים ע"פ תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב וכו' ועבדת את אויביך, דאויביך הם ריבוי המקטרגים על כאו"א בפרנסתו בבני חיי ומזוני בביטושים קטנים וגדולים כידוע - הכל בא מאשר לא עבדת את ה'. כי עבודה זאת היא עבודה שבלב בהתפעלות אלקות בתפלה שהיא צריכה להיות בשמחה ובטוב לבב, היינו בחי' הרגשת העונג והשמחה בהבל הלב בשר ובשיר ורננה מתמצית השגת אלקות.

סדר התפילה וההתבוננות

מזה בא בהרגש
הלב בשר
להתפעל בשיר
וניגון או בתנועה
ביד ורגל.
וכה"ג כשאומר
מלך יחיד חי
העולמים.
מלכותך מלכות
כל עולמים

. . והנה אזהרה ובקשה זאת השני' הוא על הנערים והאנשים הפנוים והם בקיאים ויודעים בד"ח הרבה מנעוריהם שישמעו לעצתי אמונה להפך סדר עבודתם שהי' כמו הרגל וטבע עד הנה, להפריד הדבור בתפלה מן המח' בעומק ענינים פרטי' בהתבוננות - כי לא יכון זה לפני ה' שמדבר לפניו. הגם שלפ"ד הרמב"ם ז"ל א"צ לכוון רק לפני מי הוא עומד אבל עכ"ז צריך לכוון אל פי' המלות דוקא כפ"ד הטור וכ"ה ע"פ הקבלה האמיתית'.

. . ולזאת אין עצה לפניהם רק שיחלקו לב'. הא' ענין העסק בד"ח בזמנים מיוחדים בכל בוקר וערב לפי שעתו וזמנו ולעייין בכל כחו שיהי' מן המוכן בלבכם בכל עת מצוא זו תפלה שיוכלו להבין

בעצמם עכ"פ התמצית מכל ענין וענין שיודעים מכבר להבין בהתפעלות במורגש בלב בשר דוקא כמו פסוד"ז וכל התפלה בקול רם דוקא וכל מה שיהי' אצלם מן המוכן ומזומן יותר, יותר יוכל למצוא תוס' אור בדרך תמצית וקיצור.

אך העיקר הוא בתפלה רק לומר המלות בכוונה ורעותא דליבא בשמחה ושפלות כנ"ל, איש איש לפי ערכו. וזהו ענין הב' שהוא זמן תפילה לחוד שלא יערכו בזה מאריכות ההתבוננות שלא מענין התפלה כלל וכלל, רק אם יש איזה אנשים שאין טבעם דוקא לכוון דעתם בקול רם אלא בחשאי ונחת אין החיוב עליו בזה, רק עכ"פ ידבר בדבור לפי כוונתו ובשיתוף עם הצבור, וכללות הענין יובן לשומעים שיעלה לרצון לפני ה' קול התפלה מן הצבור כשיהיו כאיש א' חברים בשמחה וטוב לבב ובשפלות ונמיכת רוח ויוסר מהם כל קטרוג השומע ישמע וכו' וד"ל.

”נא ונא ייחוסו נא על נפשם שלא תאבד”

אהובי אחיי ורעיי, ה' יודע ועד שכוונתי רצוי' ולבי ונפשי מר לי מאד ממה שבחנם ממש נפל מעות ושקר בד"ח להיותם סיבה צומחת לקרר לב הכל. וע"כ הי' כל מגמתי להביא כל ד"ח בכתב ול' מדברת מדא"ח של אדמו"ר ז"ל כל דבר הנצרך לכאו"א כפי מקומו ושעתו בלתי יבואו עוד בנסתרות ורזין, רק הכל יהיו יכולים לקבלו וכמבואר ומוזבן הכל בכל הספרים הנדפסים.

ועתה לריק הי' כל יגיעתי ממש ועז"נ וחכ' המסכן בזוי' ודבריו אינם נשמעים וכו'. ע"כ נא ונא ייחוסו נא על נפשם שלא תאבד וישמעו לעצתי לקבוע עתים עת דודים וריעים להתחברות הנ"ל. וישמעו גם לדבר הב' שתהי' תפלתם רצוי' בקול ודבור שיוצאים מן הלב כולם כאיש אחד איש לפי ערכו ותוכן לבות ה'. אך יחדיו ידובקו וישרה בהם אחדות הוי' להאיר אור הוי' בנפשם ברו"ג מנפש ועד בשר כל הימים להם ולבניהם אתריהם.

הכ"ד המדבר מקירות לבכו באמת לאמתו
דובער בלא"א הגאון מו"ה שניאור זלמן זצלה"ה נבג"מ

(אגרות קודש כ"ק אדמו"ר האמצעי עמ' רסב)

כתואר פני אדמו"ר האמצעי

הרה"ח ר' מרדכי דובער סלונים (במרכז) עם צאצאיו

אמנם אין תמונה מתואר פני כ"ק אדמו"ר האמצעי, אך מקובל אצל חסידים ומובא בכמה מקומות שתואר פני נכדו של כ"ק אדמו"ר האמצעי, הרב מרדכי דובער סלונים היה בדיוק

ממש לתואר פני סבו הרבי האמצעי.

תולדות החסיד העובד ר' יקותיאל ליעפלער

פ • ו

”הרבי יקטע נא אצלי את הצד השמאלי, ששם מקומו של היצר הרע!” • קורות ימי החסיד ר' יקותיאל ליעפלער מגדולי חסידי אדה"ז, אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הצ"צ, שבתחילת עבודתו נקרא ”א מקיף'דיקער חסיד” כיון שלאחר ש”החסיד בא” אזי ”החסיד ברח” ונהג בשובבות חסידית, אך לאחר שהתייגע במשך חודשים ארוכים רכש הבנה עצומה בענינים עמוקים בחסידות עד כדי כך שאדמו"ר המהר"ש שאל אותו שאלה ב”אמרי בינה”

תחילת עבודתו - א מקיף'דיקער חסיד

”ומאז החל החסיד ר' יקותיאל 'לחיות'...”

כשבא ר' יקותיאל לליאזנא בפעם הראשונה, טיפס אל חלון חדרו של הרבי - רבנו הגדול” ואמר: ”הרבי יקטע נא אצלי את הצד השמאלי, ששם מקומו של היצר הרע!” הרבי רמז לו בידו לרדת מהחלון, הוא ישב אז עטור בתפילין של רבנו תם, נשען על ידיו הקדושות ואמר: ”ריבנו של עולם, ואתה מחיה את כולם כתיב!” ומאז החל החסיד ר' יקותיאל ”לחיות” (מאותה חיות באה לו הבנה בענינים העמוקים ביותר, אלא שעברו כמה שנים עד שהגיע להבנה, בימי כ”ק אאזמו”ר אדמו"ר האמצעי, ואילו ”חיות” קיבל מיד) חיות זו היתה באופן של גילוי אור, היה מבזיק אצלו גילוי

אור אלקי ממש.

ובבוא גילוי האור, היה הופך לאיש אחר, והיה אומר בניגון: "במחול יש לצאת! במחול יש לצאת!" ומי שהיה נתקל בו באותה שעה היה חייב לרקוד אתו (ואם לאו, היה עלול לכבדו במקל). פעם אחת בהיותו בכוריסוב הלך ברחוב ופתאום נתעורר בניגונו "במחול יש לצאת!" ורקד עם הדוור. אז אמר כ"ק אאזמו"ר הרה"ק מוהר"ש, שבבוא הגילוי היה מבזיק בו גילוי אור ממש.

א מקיף'דיקער חסיד

ר' משה ווילענקער ור' יקותיאל ליעפליער שניהם היו חסידים של כ"ק אדמו"ר הצמח צדק, שניהם אחזו במדרגות גבוהות ונעלות בעבודה של להתענג על הוי', כלומר דרגא נעלית באהבה בתענוגים, בכל זאת ר' משה ווילענקער היה חסיד באופן פנימי (א פנימי'דיקער חסיד) ור' יקותיאל ליפליער היה חסיד באופן מקיף (א מקיף'דיקער חסיד).

"במחול יש לצאת! במחול יש לצאת!" ומי שהיה נתקל בו באותה שעה היה חייב לרקוד אתו (ואם לאו, היה עלול לכבדו במקל)

אצל ר' יקותיאל היה הביטוי "חסיד אוציאק" - החסיד ברח, "חסיד פרישאל" - החסיד בא. כאשר "החסיד ברח" הוא היה עומד בעצבות ומתפלל במהירות תוך זמן קצר כשהוא עוקב עם האצבע מילה במילה מתוך הסידור. וכש"החסיד בא" היה מאיר כולו, יוצא בריקוד ומתפלל בהתלהבות.

היו זמנים אצל ר' יקותיאל ליעפליער ש"החסיד בא" הוא התפלל שלוש תפילות שחרית, מנחה ומעריב אחד אחרי השני, לא היה זמן להפסיק ביניהם. וימים שלימים לא אכל דבר, באזמרו, שהרבי בירך אותו באריכות ימים והוא צריך לדעת לחיות ולהיות בריא בלי לאכול.

זהו סדר של חסיד מקיפי.

ר' משה ווילענקער היה חסיד פנימי אצלו לא היה שום "חסיד ברח" ושום "חסיד בא" - כמו שזה אצל חסיד מקיפי. עבודתו היתה מסודרת, אפילו שגם אצל פנימי ישנם חילוקי זמנים ועליות וירידות, בדרגות של עבודה, אבל זה הרי באופן אחרי לגמרי מכפי שזה אצל (חסיד) מקיפי, אצלו נתפסו ע"י אור ההשגה גם הרגליים,

שאפילו הרגליים היו משועבדות להשגת אלקות, [עבודתו היתה] בשקט עם שלהבת פנימית בוערת.

רכישת הבנה ע"י יגיעה עצומה

חוסר הבנת ענינים עמוקים

פעם אחת עבר דרך העיר ליעפלי אחד האברכים המשפיעים והתעכב שם כשבוע ימים ובכל יום הי' חוזר מאמר חסידות של הרבי האמצעי בעל פה. באותם מאמרים נתבארו ענינים עמוקים עיוניים ביותר ומהם ביאור המאמר:

כאשר "החסיד
ברח" הוא היה
עומד בעצבות
ומתפלל במהירות
תוך זמן קצר
כשהוא עוקב
עם האצבע
מילה במילה
מתוך הסידור.
וכש"החסיד
בא" היה מאיר
כולו, יוצא
בריקוד ומתפלל
בהתלהבות.

"פנימיות אבא פנימיות עתיק ולא ידעתי הטעם, דהטעם הוא גם כן בבחינת לא ידעתי, למעלה מהידיעה המושגת, והתגלות עתיק בבניה, במקורה בכח המשכיל גבוה יותר משרש החכמה, ועם היות שהחכמה תחי' את הבניה אבל עם זאת הנה בינה דוקא נקראת בעלי' של החכמה".

האברך הי' בעל כשרון נפלא בהשכלה והשגה ובעל כושר דיבור מופלא וכל מה שיצא מפיו הי' מחוטב וברור, הרי שחזרתו המאמרים עשה רושם חזק על כל השומעים.

ברם, החסיד רבי יקותיאל לא הבין את המאמרים והדבר נגע ללבו מאד ודיכא את רוחו, והי' שפל בעיני עצמו מכך ומייסר ומוכיח את עצמו בקריאת שמות של בוז.

החסיד המשכיל הנודע רבי שמואל דוב נ"ע מבוריסוב סיפר את אשר שמע מהחסיד רבי יקותיאל בעצמו בענין זה:

הגע בעצמך, אמר רבי יקותיאל לרבי שמואל דוב, הייתי אז כבן ארבעים. וכחמש עשרה שנה הייתי הולך אל רבנו הזקן ובכל משך הזמן הוא למדתי לפי כחי, והנה חדשה נהייתה, בא אברך צעיר, אפרוח ממש, חוזר מאמרי הרבי בזמרה ובחיות ואני

שומע ואינני מבין, מרגיש אני שהענינים עמוקים מאד, ענינים נפלאים, אבל אני אינני יודע מאומה.

בכל יום ויום, מספר רבי יקותיאל, כשאני שומע חזרת המאמרים מפי האברך, שומע ואינו מבין, נעשה בשרי חידודין חידודין, כל מאמר דיכאני כמכתש במדוכה וקראתי את עצמי בכל השמות של בוז, ואש הוצתה בקרבי לדעת את המאמרים, להבינם ולהשיגם. בקשתי את האברך לחזור לפני עוד פעם ועוד פעם וכן השתדל הוא להסביר לי, ואני ראשי עלי כבול עץ ומוחי אטום מלקבל כל אשר יסביר לי האברך.

שלשה שבועות עיכבתי את האברך בביתי. השארתי את החנות בידי בני ביתי ושמתי לילות כימים להתייגע בהבנת הענינים שלימד אותי האברך, ולדאבון לבי לא עשיתי פרי. האברך נסע ואני נשארתי כספינה בלב ים. עניתי בצום נפשי, בכיתי בכי רב באמירת תהלים, וללא הועיל, והלכתי לליובאוויטש.

”אין לך דבר העומד בפני הרצון”

בבואי לליובאוויטש ראיתי לפני עולם חדש, כחמשה או ששה מנינים של אברכים שוקדים יום יום שעות ארוכות בלימוד החסידות, חוזרים על מאמרי החסידות ומסבירים אחד לשני.

לליובאוויטש הגעתי ביום הרביעי, ובשבת לפני קבלת שבת אמר הרבי מאמר וכן ביום השבת לפני תפלת מנחה אמר מאמר ביאור על המאמר שנאמר לפני קבלת שבת, את המאמר הבנתי ואף חזרתי על מקצתו בעל פה אבל את הביאור לא הבנתי, ומה נתפלאתי שהאברכים ידעו גם את הביאור. צער גדול הצטערתי על שלא הבנתי את הביאור וכל הלילה בכיתי מעומק לבבי וצמתי כל היום.

ביום השני נכנסתי ל”יחידות” אל הרבי האמצעי, סיפרתי לו מכל העבר עלי בביתי, שעבר דרך עירי ליעפלי אחד האברכים המשפיעים וחזר המאמרים ששמע

האברך הי' בעל כשרון נפלא בהשכלה והשגה ובעל כושר דיבור מופלא, ברם, החסיד רבי יקותיאל לא הבין את המאמרים והדבר נגע ללבו מאד ודיכא את רוחו, והי' שפל בעיני עצמו מכך ומייסר ומוכיח את עצמו בקריאת שמות של בוז

בליובאוויטש, את המאמרים הרגילים הבנתי ואילו המאמרים שנתבארו בהם ענינים עמוקים לא הבנתי. כן סיפרתי שאת המאמר שנאמר בשבת זו הבנתי ואילו מאמר- הביאור לא הבנתי.

ענה לי על כך רבנו האמצעי:

"אין לך דבר העומד בפני הרצון. אף שרצון הינו גם כן רק כח בנפש ולא עצם הנפש, יש אבל בכחו להטות גם את הנפש ולגלות גילויים עצמיים בפתיחת הכחות העצמיים והתפתחות החושים, בפרט על הכחות שלמטה מן הרצון, כגון שכל ומדות, פועל

עליהם כה הרצון בגזירה ופקודה בדרך של כח עליון, וכאשר רוצים באמת גם החושים מתרחבים".

בשמעי מהרבי שאין הדבר תלוי אלא ברצוני, החלטתי להישאר בליובאוויטש עד שאתחיל להבין. באמצעות תושבי ליעפלי הודעתי לביתי שאתעכב בליובאוויטש זמן מסוים ומשום כך עליהם לנהל את החנות בעצמם. כארבעה חדשים יגיעתי בביגועה עצומה, בביגועת נפש וביגיעת בשר, להרגיל את עצמי לחשוב בענין אחד כמה שעות רצופות, וביגיעת נפש לחזור על ענין אחד כמה עשרות פעמים.

טובה גדולה עשה לי האברך אפרים מסמיליאן שהי' חוזר איתי את המאמרים כמה פעמים עד שיכולתי להתעמק בהבנתם. בדרך כלל הייתי מתבודד במרתף שמתחת לבית הכנסת הגדול או

על גבי התקרה שמתחת לגג בית הכנסת. באותו חדש תשרי הרגשתי את עצמי ככרי' חדשה, ותהלה לא-ל רחצתי את הקדרה ונעשיתי כלי לקבלה וחזרתי לביתי.

מענין מאד תוכן ה"יחידות" שהיתה לחסיד רבי יקותיאל אצל רבנו האמצעי לפני שובו לביתו, ממנו נראה מהלך רוחם של החסידים בימים ההם. כשנכנס ל"יחידות" ושמע שהכל תלוי ברצון, לא זז ממקומו עד שתיקן במה שחסר לו מבלי התחשב כלל בכמה יגיעה ועבודה עלתה לו זאת.

העסקה בין ר' יקותיאל לרבי מהר"ש

את הספר "אמרי בינה", סיפר הרבי מהר"ש לבנו הרבי מוהרש"ב, כתב רבנו

ושמתי לילות
כימים להתייגע
בהבנת הענינים
שלימד אותי
האברך, האברך
נסע ואני
נשארתי כספינה
בלב ים. ענית
בצום נפשי,
בכיתי בכי רב
באמירת תהלים

האמצעי עבור החסיד רבי יקותיאל מליעפלי. הוא (רבי יקותיאל) הי' בול עץ, אף שהי' ביחידות אצל רבנו הזקן והיתה זו "יחידות" עשירה, אבל ראש הרי לא יכולים לברוא לאדם, והי' לו לב רגש והתפלל בהתעוררות טובה. כשחזר רבנו האמצעי ממאלע-רוסי' והתישב בליובאוויטש והתחיל להתעסק עם האברכים בלימוד תורת החסידות, התקנא רבי יקותיאל והשתוקק גם כן להבין, ויגע ביגיעה עצומה עד שהביא את עצמו להשגת הענינים הדקים ביותר.

פעם, המשיך הרבי מהר"ש לספר, הוקשה לי דבר ב"אמרי בינה" שער התפילין פרק ל"ב, בענין "אור ישר ואור חוזר" ובענין התהוות החכמה מלמעלה מן החכמה, המבואר בפרק ל"ז, ויגעתי בזה רבות, נכנסתי ל"יחידות" אל אבי הרבי הצמח צדק והרצאתי בפניו את שאלותיי. ואבי ענה לי: "נמצא כאן החסיד רבי יקותיאל מליעפלי, והרבה לספר אודותו, ובתוך הדברים אמר שהספר "אמרי בינה" כתב הרבי האמצעי עבורו, ובכן שאל אותו וכל שיאמר לך תמסור לי ואז אשיב ואבאר לך.

דרכו של רבי יקותיאל היתה שהי' מאריך בתפלה וצויתי את המשרת יוסף מרדכי שישגיח לומר לי כשרבי יקותיאל יסיים את תפלתו. וכך הי' נכנסתי אליו לבית הכנסת והרצאתי בפניו את שאלותיי, הוא התבונן כשעה ואמר: אני הנני חנוני ודרכו של חנוני כשמבקשים ממנו סחורה ויש לו מה לתת, הוא מקבל מקודם את המחיר, ואחר כך הוא נותן את הסחורה, הסחורה יש לי, תן את המחיר ואתן את הסחורה!

האברך אפרים
מסמיליאן שהי'
חוזר איתי את
המאמרים כמה
פעמים עד
שיכולתי להתעמק
בהבנתם. בדרך
כלל הייתי
מתבודד במרתף
שמתחת לבית
הכנסת הגדול או
על גבי התקרה
שמתחת לגג בית
הכנסת

לשאלתי מה המחיר? ענה: שאחזור בפניו המאמר שנאמר בשבת ואסביר לו מה שאינו מבין ומה שלא אדע להסביר אשאל את אבי והסכמתי. רק אז הוא ענה על שאלותיי בטוב טעם ובדעה מסודרה שלא האמנתי למשמע אזני, כי הדברים האלה יוצאים מפי איש כזה שהי' בינוני ואפשר גם פשוט בידיעת גליא שבתורה ואילו בכל הענינים העמוקים ביותר בקבלה ובחסידות דיבר לרווחה בהסברים רחבים ובהעמקה גדולה.

כשהרצאתי את הדברים שהסביר לי החסיד רבי יקותיאל לפני אבי, אמר: החסיד

רבי יקותיאל הוא מופת חי על מאמר רו"ל: "יגעת מצאת" הרבה יגע אבל גם הרבה מצא.

החסיד רבי
יקותיאל
מליעפלי הי' בול
עץ, אף שהי'
ביחידות אצל
רבנו הזקן והיתה
זו "יחידות"
עשירה, אבל
ראש הרי לא
יכולים לברוא
לאדם, והי' לו
לב רגש והתפלל
בהתעוררות
טובה

באותו ערב בא אלי החסיד רבי יקותיאל בתביעה לשלם לו את המחיר כפי שהותנה בתחלה, חזרתי בפניו את המאמר והוא הקשיב קשב רב. הי' מה לראות כיצד חסיד זקן שומע חזרה. כשסיימתי ביקש שארחם עליו ולמחרת בקר בהשכמה אחזור בפניו את המאמר עוד הפעם, הבטחתי וגם קיימתי ורק אז התחיל לסדר את שאלותיו שעל רוכן הוצרכתי לשאול את אבי. שבוע של עונג הי' לי אז בשאלות ובתשובות ההן. ומאז הנה ככל עת בוא החסיד רבי יקותיאל לליובאוויטש הייתי מתענג בחברתו. הוא זכר כל מה שראה מיום הראשון לבואו לליאזני בקיץ תקנ"ו ומרגלא בפומי: "כל שבוע אני הולך במחשבה ל"יחידות" אצל אותו רבי שאני רוצה", כי זכר כל הפעמים שהי' ב"יחידות" אצל רבנו הזקן, רבנו האמצעי, רבנו הצמח צדק. היתה לו ברכה מיוחדת מרבנו הזקן לאריכות ימים וחי קרוב למאה שנה.

החסיד רבי שמואל דוב מבוריסוב מפליג לפני הרבי מוהרש"ב נ"ע בשבח החושים והכשרונות של רבי יקותיאל ואומר שמשכיל נפלא ועמקן חריף ומסודר כזה לא ראה, ומעלה נפלאה היתה לו שאהב אהבה עצמית את היגיעה במושכלות, ולא הפריע לו שום דבר. כשהי' מעיין באיזה ענין הי' סוגר את עיניו ואוטם אזניו ושום דבר בעולם לא הי' מבלבל אותו.

עובדות וסיפורים

חיים אמיתיים של יהודי

החסיד ר' יקותיאל מליעפלי עסק במשא ומתן באמונה, רבנו הזקן רצה לברך אותו בעשירות, אך הוא מיאן בכך, ובירך רבנו הזקן בעשירות את בנו ונכדו, וכך אכן היה, הם היו עשירים. ואת ר' יקותיאל בירך רבנו הזקן באריכות ימים, נענה ר' יקותיאל ואמר: אבל לא שנים של איכר! שנים של גוי משמען כמו "עיניים להם ולא יראו,

אזנים להם ולא ישמעו". הוא רוצה אלקות.

מכך רואים איך יהודי מפקיר שלשים ארבעים שנות חיים, שבדרך כלל הרי רוצים לחיות, אך זה רק מצד הטבע ובפרט כאשר מקיימים תורה ומצוות מכל מקום לא רוצה חיים של גוי.

"המתלוצץ - יש לו עסק עם שדים"...

שמעתי מכ"ק אאמו"ר הרה"ק, שהחסיד ר' שמואל דוב נ"ע סיפר לו, שהחסיד ר' יקותיאל היה בא אליו, לבוש מעיל פרווה ושוט בידו, מניח את השוט על השולחן ואומר: "שמואל בער, אמור נא מה לא מחוור לי", לפטור אותו בדבר צחות כלשהו לא בא בחשבון, והיה צורך לשקול כל מלה שמשמיעים באזניו, שכן פעם אמר לו משהו איזו שנינות ואמר ר' יקותיאל בפנים זועפות: "הוא מתלוצץ, שמעתי בעצמי מהרבי - רבנו הגדול שהמתלוצץ יש לו עסק עם שדים, שיקחו אותו השדים!" ויצא אותו אדם מדעתו ר"ל ולא הועילו רופאים וסגולות. ר' שמואל בער היה איפוא בתשובה מצביע לפניו על כמה וכמה ענינים אפשריים עד שקלע לענין שבו התקשה ר' יקותיאל, והלה היה משיב לו בהתפעלות: "כן, כן, אמת, קלעת! ובכן, אמור נא לי את הפירוש".

והוסיף ר' שמואל בער ששאלותיו של ר' יקותיאל היו בחריפות גדולה בענינים העמוקים שבחסידות.

"ממש הצלתני!"

פעם אחת בא ר' יקותיאל לחגה"פ (בכלל לא הי' אצלו סדר וזמן קבוע לנסיעה אל הרבי והוא הי' בא לליובאוויטש בזמן שנתעורר אצלו לבוא, ועל אותו חגה"פ נתעורר לנסוע). באותה שנה באו על פסח אורחים רבים, ולפיכך חילקו המשרתים את המצרכים¹ בלייל בדיקת חמץ (ורק את השמורה חילקו בע"פ).

לפני בדיקת חמץ ישב ר' יקותיאל טרוד במחשבותיו בענין הבדיקה (בכלל הי' ידוע

"הוא מתלוצץ,
שמעתי בעצמי
מהרבי -
רבנו הגדול
שהמתלוצץ
יש לו עסק עם
שדים, שיקחו
אותו השדים!"
ויצא אותו אדם
מדעתו ר"ל ולא
הועילו רופאים
וסגולות

(1) אצל הצמח צדק לא היה נהוג שהחסידים משתתפים בעריכת הסדר, אך הרבי היה מחלק לכל החסידים לפני החג את מצרכי החג וסימני הסדר

והי' ר' יקותיאל
 בטוח שאם הרבי
 שלח לו עכשיו
 משהו, מסתמא
 נועד לסייע לעבודת
 הבדיקה. לקח
 את היין המרור
 והחרוסת, שפכם
 לתוך כלי הנטילה,
 ושתה הכל

שכמה ימים לפני יום הכפורים הי' ר' יקותיאל טרוד ומתעסק בתרגול של הכפרות, וקודם הפסח הי' טרוד ועסוק בבדיקת החמץ הגשמי (והרוחני), והנה באמצע טרדתו והתעמקותו במחשבותיו נכנס המשרת ואומר לו: "דאס האט אייך דער רבי געשיקט [את זה הרבי שלח לך]", והי' ר' יקותיאל בטוח שאם הרבי שלח לו עכשיו משהו, "איז דאך דאס שייך צו דעם ענין שהוא טרוד בו [זה הרי שייך לענין שהוא טרוד בו]", ומסתמא נועד לסייע לעבודת הבדיקה. לקח את היין המרור והחרוסת, שפכם לתוך כלי הנטילה, ושתה הכל.

בליל הפסח, באמצע הסדר, נכנס ר' יקותיאל אל הצ"צ ואמר לו: רבי, אין לי שום דבר לצורך

הסדר, לא יין לא מרור ולא חרוסת! התחיל הרבי לחקור ולדרוש אצל ר' חיים בער משרת, והוא לא ידע מאומה. קראו להירש'ל דער געלער (הירש'ל הצהוב - המשרת) ביקש ממנו הרבי לראות את הרשימה, והנה ר' יקותיאל רשום בה, קראו להירש'ל דער שווארצער (משרת נוסף) ואמר כי נתן לר' יקותיאל את כל המצרכים, ואף הזכיר לו לר' יקותיאל היכן ישב בשעת מעשה, ועוד סימנים מובהקים, עד שר' יקותיאל נזכר שהי' בשעת בדיקת חמץ, ואמר: "אה, דאס וואס דו האסט מיר געבראכט פון רבי'ן ווען איך האב געדארפט בודק חמץ זיין.. יע, איך האב מקבל געווען, דאס האט מיר יעמאלט גאר מחי' געווען, האסט דאך מיך געראטעוועט [אה, זה מה שהבאת לי מהרבי כשהייתי צריך לבדוק חמץ.. כן, אני קיבלתי, זה ממש החיה אותי אז, הרי ממש הצלתני]..."

וציוה לו הצ"צ שישב אצלו לשולחן הסדר. ואמר ר' יקותיאל שמזה הסדר היתה לו אח"כ עבודה לחמש עשרה שנה. וסיים כ"ק אדמו"ר "אז מגיט עסן דארף מען נעמען עסן [שנותנים אוכל צריכים לקחת אוכל]".

(מקורות: לקוטי דיבורים, ספר השיחות, אגרות קודש כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ, ספר התולדות אדמו"ר האמצעי)

הוספה מיוחדת •

מכתבו של הרב מרדכי הכהן גוטניק להרה"ח יחזקאל פייגין, מזכירו של כ"ק אדמו"ר מהור"י צ"ע.

במכתב זה מבקש הרב גוטניק לשלוח תשורות נוספות מחתונת הרבי, וכידוע, שתשורה מחתונת הרבי חולקה לא רק לנוכחים בחתונה, אלא גם נשלחה לקהילות אנ"ש ברחבי תבל. בהמשך המכתב מפרט הרב גוטניק את הסיבה בשלה נבצר ממנו להשתתף בחתונת הרבי בוורשה.

- מוגש בקשר עם יום הבהיר י"ד כסלו -

Telphonic Avenue 5822.

Rabbi M. Gutnick,

4, Cobb Street, Middlesex St.,
LONDON, E.1.

הרב מרדכי הכהן
גוטניק,

כ"ק אדמו"ר מהור"י צ"ע

לכבוד ידו"ה הגאון והנקלה הרה"ח הספורטס בר יח" שיהי' פ"ג י"ג,

שלום וברכה,

בכתבו הראשון עם הקבלות והצני עם התשענ"ה לנכון הניקני ברם בראה סתוך כירונתיו הברוכות אשר עליו היו כולנה שכת לחתום על הקבלות סילבד זאת הכונם על הקבלה לביהכ"מ שלנו הוא יבש יותר, סדרא וברית שיהי' יותר עקנין ובסגום שנסרו להאריך אינו ראוי לעקר זיהי' להוקלה לימים הכאים, כס"ב אם יש אפשרות יהיה סבשק לאלות עוד העקקות סכתב אדבוד הזקן זי"ע נבנ"ם ואולי אסילו עשר ולא יאחזו סחש, כס"ב נחנץ לאלות סכתב חורה לביהכ"מ אנשי פולמוזה נוסח הארי ז"ל אאלמו ק"י השחולותי ברכה על החתונה, נחנץ לקרוב ככלל ועכשיו ביהוד אחרי שאני אל סעודת הכונים לשם את ידו"ה ה"כ דובאוו זיהי' בחד יב נחנץ להזכיר גם אותי בסכת ההוא,

ולכבוד ירשה לי לבישע לו הודה בער העקנינותו בסכבי הרבי זאת הסקם הראשונה סאז באנו ככתובים שאכתבו יבא ככלל סכתב אופיציאלי ונקשה יותר יחומי זרבי, סבב כריאוחי רוסק עדין וסימן לדבר הוא אי השתתפתי בחתונה בת אדבוד שליבא שכל כך עינה נמשי לזה ושום בניעות אחיות לא היו זולת סה שהירושא לא הרבי כאשרי שאינני סדאי לססוד עלי עדין בשעת הדחק, ככלל אין האודי סה קולם אחי וברבם ביסי החורא והאודי סנובם סאד והסבר נחך ארצונובם לזה הנני סודרך סנובה וברוד סאד ועלי לחודקק לענינים יבים ונוכס עכשיו ענינו של הרב דובאוו יהי' ועלי להשתתף ככלל פרב וסיב וזה סזיק הרכה לבריאותי ונחנץ הי' לנבדע לאינו סקום להנפס עובל יב עכונים סב"ב, ובכלל אני חושב כע"ה להחליט אח הסקום והשי' יראה את אוחותי אהנו לכובה,

אמן לך אגוד י"א, וזמן ואפ"ה, יב יבדו הענין (אוצה הענין)

אח וצ"ל (אגוד י"א)

נדפס ע"י
הרה"ת שמואל ורעייתו שיחיו
שפריצער

לזכות

הרך הנימול יקותיאל דובער בן חנה שיחי
לרגל היכנסו לבריתו של אברהם אבינו יום רביעי ו'
כסלו ה'תשע"ו
ויהי רצון שיגדל להיות חסיד ירא שמים ולמדן לבחת
רוח כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

ולזכות

הוריו הרה"ח הרב ירחמיאל שיחי זוגתו מ' חנה תחי'
וב"ב:

חיה מושקא, דבורה לאה, שיינא, מנחם מענדל, חוה
רבקה, דוד, שיינדיל גיטל, מנוחה סימא שיחיו

בעלינאוו

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א להצלחה רבה
ומופלגה בעבודת השליחות לבח"ר כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א
ס. פאולו ברזיל

אדמו"ר האמצעי כותב
בהקדמה ל"אמרי בינה", מי
שאינו מניח ח"ו תפילין, הוא
פושע ישראל בגופו ומי שאינו
חושב כל יום ביחודא עילאה
ויתודא תתאה הוא פושע
ישראל בנשמתו.

משיחת שביעי של פסח תש"ב

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

לתרומות והקדשות

ארה"ק - 072.224.4200 | חו"ל - 770.893.9489